

Posudek oponenta

Bakalářská práce

Jan Pšenička: Ivan Cankar: románové překlady v češtině a jejich recepce. Praha, FF UK 2020, 75 s.

Předložená bakalářská práce se zabývá problematikou českých překladů slovinského prozaika Ivana Cankara a jejich kritickou reflexí. Kolega Jan Pšenička tedy zvolil mimořádně atraktivní téma a co je zásadnější také ho velmi sympaticky zpracoval.

Práce má přehlednou strukturu. Je v ní jasně stanoven nejen cíl ale také metody a postupy jakým se v ní bude postupovat. Než se Jan Pšenička dostane k jádru práce, kterým je hlavně lexikální analytika šesti románových překladů a jejich dobová reflexe, logicky představí nejen základní poetologickou charakteristiku tvorby Ivana Cankara a vztah českého prostředí k ní, ale také základní rámce slovinsko – českých vztahů na přelomu 19. a 20. století. Nechybí ani pokus nastínit klíčové autorské strategie slovinské moderny.

Jan Pšenička se v bohatém materiálu orientuje suverénně a se zaujetím. Z pohledu sekundární literatury je tady vše co je pro zpracovní práce relevantní. Cituje se korektně. Především v kompilační části bakalářské práce dochází k přehledné hierarchizaci informací a autor vytvořil dobře čitelný text.

V částech kde se analyzují překlady a popisují vektory dobové reflexe překladů se kompetence autora potvrzuje. Pšenička s akribií představuje jednotlivé překlady, jejich překladatele a komentuje kvalitativní úroveň překladů. Je to v mnohém zajímavé čtení, které otevírá širší otázku ohledně kvality překladů z literatur jižních Slovanů v prvních dvou desetiletí 20. století.

Sumárně konstatuju, že kolega Jan Pšenička zpracoval bakalářskou práci s jasnou vizí. Vědel nejen co chce zkoumat, ale také jaké nástroje k tomu použije. Nestratil se v početné odborné literatuře ani v samotných románech Ivana Cankara. Výsledkem je kompetentní a kvalitativně vyrovnaný text.

I když je práce primárně odpovědí na jiné otázky, chtěl bych pokud na to bude prostor do diskuze kolegovi položit následující otázky: Z textu je zřejmá Vaše empatie a respekt

k pozici Ivana Cankara jako klíčového prozaika slovinské moderny. Jeho dominantní pozici v struktuře prozaické moderny neproblematizujete. Jak by jste na základě čtenářské zkušenosti s jeho texty bez ohledu na to jak je jeho autorská strategie definována slovinskou literární historií a literární vědou definoval jeho autorský naturel? Je pro vás jeho styl psaní v něčem přitažlivý?

Bakalářskou práci pochopitelně doporučuji k obhajobě a bez zaváhání navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 20. 8. 2020

Igor Mikušiak